

בני-המוהל נגד הרבי: את הקאפוטת גנבו לשומרי-ראש הרביצו

רבם גנבו את הקאפוטת של הרבי, זעקו האברכים בהרחבות ראשון-לציון. בינתיים היה הרבי, הרב האדמו"ר מרוזלא מקאליב, כלוא בתוך המיקוה, כשרק תחתוניו לגופו, מבלי שיוכל ללכת לביתו, שבקריית קאליב בראשון-לציון, ולהתכונן לשבת. לאחר שסיימו את הריצה המבוהלת, התחלקו האברכים לשתי חוליות. האחת רצה לביתו של הרבי, ובגימגומים הצליחה להבהיר לרבנית שיפירה, כי הם צריכים קאפוטת חדשה, ואילו החוליה השנייה חזרה למיקוה, כדי להרגיע את הרבי, אולם במקום נתגלו להם, פרט לרבי בתחתוניו הארוי כים, גם שני בחורי-ישיבה, כשהם שוכבים מוכים עד זוב דם באחד מחדרי המיקוה. לאברכים היה ברור מי עשה את זה: „אלה הם משפחת וסנר“, הסכימו פה אחד, ושלחו שליחים להתלונן במשטרה. ואמנם, המוהל יהושע וסנר ושני בניו, משה ואברהם, כלל לא הכחישו כי ידם היתה במעל. מקורביהם הסבירו את פשר המלחמה בין משפחת וסנר לבין הרבי מקאליב, מי שהתפרסם לפני כשנה כלוחם למען צניעות האשה.

★ ★ ★

„ימח שמו של הרבי!“ זעק המוהל, שוחט ובודק יהושע וסנר, בהתייחסו לרבי מקאליב. ושעה שאשתו של המוהל מנסה להסתיר את פרצופו של בעלה מעין המצלמה, סיפר וסנר כיצד הונה אותו הרבי ב־5000 לירות ועל פעולת התגמול שלו — גניבת הקאפוטת של הרבי, בהתרחצו במיקוה.

דיירים להיכנס לדירה, הסתבר כי יעברו עוד חודשים רבים עד שהדירות תושלמה. מיד לאחר שהודיע הרבי על הקמת הקרייה, מיהר גם יהושע וסנר, שילם לו 18,000 לירות כבין ותקילין, ורכש דירה שכנה לזו של הרבי. אולם וסנר היה הראשון שהתייחס, ודרש מהרבי את כספו בחזרה.

קיבל למעלה מעשרת אלפים לירות מהרבי בעבור שהות של מספר חודשים בביתו. אולם לרבי לא היו תוכניות להישאר כל חייו במעונו של וסנר. בטקס רבי-רושם הוא הכריז על בניית קריית-קאליב, על שם סבו הרב, בפאתי חולון. קרייה זו תכיל, פרט לבית-כנסת מהודר, אף 84 דירות-פאר מיועדות לאנשים דתיים.

בנייה צודעת
רבי מקאליב, (50), חשוך-הבנים, בעל הזקן הקלוש והקול הציצני, הופיע בארץ לפני כשלוש שנים, מר קליבלנד שבארצות-הברית, וברעש גדול נכנס לפניו המפה הפוליטית של סוחרי הדת בארץ. כולם ידעו כי הרבי הוא מיליונר וכי כדאי לשהות במחיצתו.

מכנות במי קוונה

קופת הקרייה היתה ריקה. נראה כי הרבי הסתכן בהוצאת של קניית הקרקע, של הטקסים המפוארים ושל הבנייה ה־הדורה.

בית-הכנסת הוקם במהרה ואילו בניית הדירות צלעה. אולם ככל שבניית הדירות התעכבה, כך גברה מכירתן לאנשי שים דתיים תמימים אשר השקיעו את מיטב כספם, בהשפעת שליחיו של הרבי, למען הזכות להתגורר בקרבתו. אך כאשר עבר התאריך בו היו צריכים ראשוני ה־

בין אלה שידעו היה אף המוהל יהושע וסנר, אשר הזמין את הרבי לבוא ולהשתכן, הוא וכל חצרו עימו, בביתו שבראשון-לציון. הרבי השתכן במקום ווסנר הפך להיות דמות מכובדת בקהילה הדתית של ראשון. מנהל-עסקיו של הרבי מקאליב, הקבלן-המיליונר מרדכי וייס, טוען כי וסנר

★ ★ ★
מורא המשטרה

מזכירו האישי של הרבי, בן-ציון באום, אברך בן עשרים, אשר זכות-אבות עמדה לו להתמנות לתפקיד הרב, נתן לו סנר שטרות בחתימת הרבי וייס. חלק מהשטרות חזרו, ורק לאחר ריצות רבות שולמו. אולם השטר האחרון, בן 3000 לירות, לא נפרע והפעם אף הריצות לא הועילו. וסנר, אשר אף הוא יהודי אדוק מאוד, החליט לנקוט בשיטות חילוניות ביותר. הוא שלח את שני בניו כדי לגמור את החשבון עם הרבי במהלומות. השניים הופיעו בדירת הרבי שבקרייה, בין הדירות הבודדות שבנייתן הושלמה ודרשו לראות את הרבי. מזכירו האישי באום, ומזכירי ה־קרייה יחיאל דויד, סירבו להרשות להם להיפגש עם הרבי, אשר נסגר בדירתו ולא נענה למהלומות שהשניים המטירו על הדלת. ממהלומות לדלת עברו שני הבנים הנזעמים, אשר אחד מהם הוא בן-ישיבה, למהלומות לשני שומרי-הסף. רק אז הופיע הרבי כשהוא פותח פתח צר מאוד בדלת, הרים את קולו עליהם ואמר להם כי המשטרה בדרך. השניים נמלטו ממורא המשטרה תוך שהם הבטיחו כי אם לא יסורר התשלום, תחזור פרשת המהלומות.

★ ★ ★
דבר מקובל בארץ

ראמנם התשלום לא סודר, ובניו של וסנר הופיעו, כשר אביהם ממתין להם בחוץ. במיקוה, בשעה בה הם ידעו כי הרבי טובל. בני המוהל היכו את שני שומרי ראשו של הרבי, חטפו את הקאפוטת של הרבי עצמו ונעלמו. לאחר השתדלויות רבות של אנשי דת בראשון, הסכים הרבי לבטל את תלונתו כנגד משפחת וסנר במשטרה, ואילו שני הבנים והאב התחייבו כי רגלם לא תדרוך בקריית הרבי מקאליב. הוחלט להביא את הפרשה בפני דין-תורה של רבנים. הרבי מסתגר בפני אנשים שאינם מקהילתו. אבל מנהל הקרייה וייס מוכן להסביר את הפרשה באמרו: „מה אתם רוצים, יש הרבה יהודים שלא מכבדים שטרות, זה דבר מאוד מקובל בארץ, אז גם אנחנו לא מכבדים.“ הוא גם אינו מוכן לומר מתי ישלם הרבי את חובו לווסנר. נחיה ונראה... הוא אומר.

סוחר הקאפוטת הרבי פעם ידעו של הרבי שחטף בצילום: נחוא היה לצל שלח אותו הוא העריץ כל כך, הוא מוכן לומר רק דבר אחד: „ימח שמו“

דס בתחתונים נחור הרבי מקאליב, הנערץ על חוגי הדתיים בארץ, לא ידע שוסנר ובניו גנבו ממנו את הקאפוטת שלו בליל-שבת.